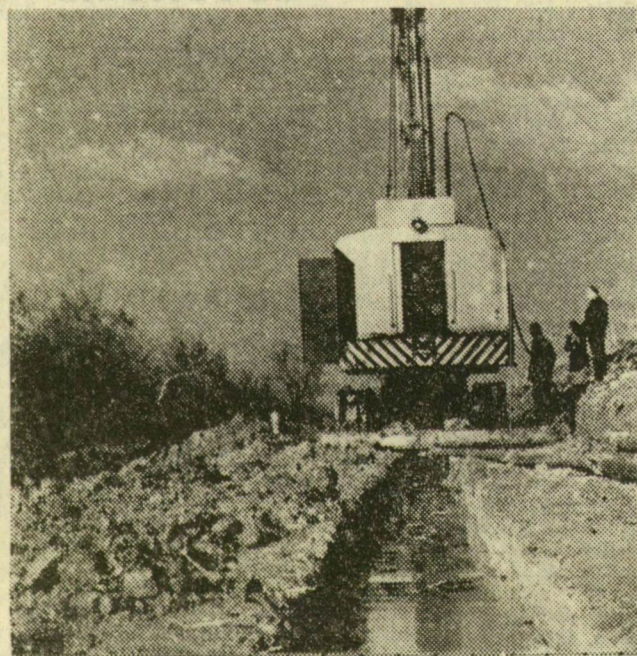

Városi és járási aktívaértekezlet

Tegnap Szegeden a megyei párt- és tanácsszékház nagytermében Szeged városi és szegedi járási pártaktíva értekezletet tartottak. Az elnökségben foglaltak helyet: Komócsin Zoltán elvtárs, az MSZMP Politikai Bizottságának tagja, a KB titkára, Győri Imre elvtárs, az MSZMP KB tagja, a megyei pártbizottság első titkára, Sárosi Géza elvtárs, a Szeged városi pártbizottság első titkára, dr. Kovács József elvtárs, a járási pártbizottság első titkára is.

Győri Imre elvtárs megnyitó szavai után Komócsin Zoltán elvtárs tartott előadást a Magyar Szocialista Munkáspárt X. kongresszusának jelentőségéről és az ezzel kapcsolatos feladatokról, majd néhány nemzetközi kérdéssel adott tájékoztatást.

FAL A FÖLD ALATT. Makó határában, a Maros árterületén, az árvíz rongálta gáttal párhuzamosan föld alatti fal épül a város védelmére, mint már jelentettük. Négyszáz méter hosszúságban tíz méter mély és ötven centiméter széles árkot nyitnak, amit vízzáró réteggel töltenek ki. Ezzel a kritikus szakaszon egyszer s mindenkorra elejét veszik buzgárok keletkezésének. Képünkön: Munkában a résfalazó gép

Ezüst és arany

Karácsonyfa, mandarin — Elfogyott a zenélődoboz

Csodálatosak az utcák ilyenkor ünnepek előtt — a fővárosban. A járdák fölött a boltok kirakatának tetejéből ágadó-bogadó díszek függnek: minden csupa karácsony. Szegeden csendesebben készülnek az ünnepre, ezt is megszoktuk. Van, ahol azonban kellemes decemberi meglepetéssel szolgálnak a vásárlónak, például az ELIKER-nél.

Az ELIKER karácsony előtti ajándékosaras „reklámműködés” mintegy 30 ezer forintba kerül. Három héten át öt boltban ajándékosarakat sorolnak ki azok között, akik egy-egy alkalommal száz forintot felül vásárolnak. Ezzel a vállalattal azt akarja elérni, hogy csökkenjen az ünnepek előtti zsúfoltság, szerezzék be a háziasszony, amit csak tud, korábban. De beszerezhető-e mindent?

Idén — ahogy Kuti Árpád igazgató tájékoztatott bennünket — a nagy rakományból adódó hátrányokat is vállalva az elmúlt év hasonló időszakához viszonyítva, 12 százalékkal több a készlet. (Ez már szinte egészségtelen is, de a vevőknek nagy biztonságot jelent.) Csak néhány ünnepi

A kenderfeldolgozó ipar IV. ötéves tervéből

Nagyobb nyereség, magasabb jövedelem

A szegedi kenderfeldolgozó iparban zömmel nők dolgoznak. Ez a tény még nagyobb felelősséget ró a vállalat vezetőire. Tervükben azonban örömmel fedezheti fel az ember, hogy sokrétűen kívánnak gondoskodni a munkásokról, tovább javítva munkakörülményeiket, szociális ellátottságukat. Egyébként a munkakörülmények javítását célozza a modern és automatikus gépek vásárlása, az új szövőüzem felépítése is.

A termelékenység javításával

A vállalat hatékonyabban kíván gazdálkodni a IV. ötéves tervben. Teljes bevételeiknek 35,4 százaléka szá-

mazik majd külföldi eladásokból. A tervidőszak végére közel 2 millió dollár és hozzávetőleg 7 millió rubel értékben szállítanak terméket külföldi országokba. Szeretnék elérni, hogy 1975-re 70 százalékkal növekedjék a nagyvállalat nyeresége, vagyis a jelenlegi 50 millió forintból 85 millió forintba emeljük a tiszta bevételt.

A hogyanit is körvonalazza a vállalat ötéves terve. A létszám változásában csökken, de a termelőrendezések korszerűsítésével, új technológiák bevezetésével, illetve kihasználásával, a gyártmányfejlesztési program teljesítésével alapvető változást kívánnak elérni a gazdálkodásban. A termelékenység növekszik számottevően: az élőlombos hatékonyaságát 38 százalékkal szeretnék javítani, az egy főre jutó árbevételt — ami talán a leglényegesebb — öt év alatt 33,6 százalékkal emelik.

A dolgozók élet- és munkakörülményeinek, jövedelmeinek emelkedésében is kifejezésre jut a vállalat egészének előrelépése. Ebből az elvből kiindulva a következő öt év alatt jelentős rekonstrukciót hajtanak végre a szociális létesítmények területén.

Üzemi konyha, fürdők

A szociális jellegű beruházások és felújítások között tallózva kiderül, hogy a szegedi juteárugyárban a női fürdő és öltöző régen elavult, tehát szükségessé vált egy korszerű és minden követelményeket kielégítő szociális épület létrehozása. Programjukba vették, hogy a juteárugyárban felépítenek egy központi öltözőt és fürdőt. Ugyancsak a szegedi juteárugyárban építenek üzemi orvosi rendelőt is.

A pécsi gyárakban elavult az üzemi konyha, s a megnövekedett létszámnak nem tudja kielégíteni az igényeit. Ezért a távoli gyárakban bővítik és korszerűsítik a konyhát, hogy ezer embernek mindennap tudjanak ízletes ebédet főzni. Az újszegedi

központi gyárban a cernázóüzem dolgozóinak nincs megfelelő fürdőjük és öltözőjük, ezen a gondon úgy segítenek, hogy a régi szövöde szociális helyiségeit adják át a cernázóüzem munkásainak.

Apró dolgokban is szeretnék megkönnyíteni a munkások életét. Kávét már jelenleg is minden időben kaphat bárki, de úgy gondolják, hogy a jövőben a nyári melegben jólesik a dolgozóknak egy-egy pohár hideg szörp, üdítő ital. Eppen ezért a kereskedelmi osztály hűsítő italokat kiszolgáló automatákat vásárol a műhelycsarnokokba.

Fizetésemelés

A központi irányelveknek megfelelően a Kenderfonó és Szövőipari Vállalat a negyedik ötéves terv idején dolgozóinak 15 százalékos fizetésemelést garantál. Ezenkívül a személyi jövedelem növelését szolgálja az is, hogy átlagosan 12 napnak megfelelő nyereségrészesedésre számítanak a munkások évente. Természetesen mind a két célt csak akkor tudják valóra váltani, ha a vállalat gazdálkodásának hatékonysága is megfelel a tervezettnek.

Forintban kifejezve is megtaláljuk a célkitűzéseket a vállalat ötéves tervében. Jelenleg egy-egy dolgozó átlagos évi fizetése 21 226 forint, amely évente 3 százalékkal növekszik, tehát az ötéves terv végére 15 százalékkal lehet nagyobb, összesen 24 411 forint. Ehhez hozzá lehet számítani a nyereségrészesedés összegét, amely jelenleg 3205 forint átlagosan, a tervciklus végére pedig 4626 forint lesz. Így együttesen a kenderfeldolgozó ipar dolgozói átlagosan évente 25 379 forint jövedelemhez jutnak a gyárban.

Természetesen a közvetlen pénzbeli juttatások mellett továbbra is nagy gondot fordítanak a közvetett juttatások színvonalának javítására: üzemi étkeztetés, üdülés, sport, szakmunkások oktatása és a felsőoktatásban részt vevők ösztöndíja, lakásépítési hozzájárulás és így tovább. Összegezve megállapíthatjuk, hogy a szegedi kenderfeldolgozó ipar negyedik ötéves terve átgondoltan határozza meg a vállalat és dolgozói jövőjét.

G. I.

Üvegváros

Csongrád megye legnagyobb közös gazdasága, a 18 000 holdas szentesi Termál Tsz holland „üvegvárost” épít 30 ezer négyzetméternyi területen. Az öt blokkból álló kerétszeti kombinát 64 millió forintba kerül, és teljes egészében 1971 végére készül el.

Csúcsforgalom a postán

A karácsony előtti csúcsforgalom első hulláma péntektől szombatra vonult le a postahivatalokban. Az éjszaka a fővárosban az előző napinál 12 százalékkal több, körülbelül 620 000 darab Budapestre szóló vagy a fővárosra szóló „utazó” levelet osztályoztak a postásokat. Hajnalban a vasúti mozgóposta is rekordforgalmat bonyolított le: a vonatok egy-

V. M.

Szellem, stílus, kisugárzás

Nem való különösebben rácsodálkozni arra, ami természetes, helyénvaló és többé-kevésbé megszokott már. De ha az ember azt tapasztalja, hogy többé-magával még ma is hatása alatt van egy eseménynek, s még ma is arról beszél mindenki, ha politikára terelődik a szó — mégsem tudja átlépni a témát. A pártkongresszusról van szó, amelynek határozatán évekig dolgozunk majd. Még pontosabban: *a kongresszus szelleméről, stílusáról, egész társadalmunkra ható kisugárzásáról.* Arról, hogy az emberek azt mondják: igen, ez az a felelősség, megfontoltság, korrektség, őszinteség, közvetlenség, ez az a nyíltság, értelem, világosság, amire szüksége van a szocialista közösségnek! És ilyen emberközelség — ez az, ami mindenkit érdekeltté tesz a politikában.

Egy percig sem kétséges, hogy nem a külsőségek adják egy-egy esemény lényegét. Nem azt figyeltük a kongresszusról szóló tudósításokban sem, hogy parádésan végzi-e dolgát a legmagasabb párttestület, vagy szerényen, teljes munkahangulatban; a szónokoknak sem a gesztusait lestük, hanem a mondanivalóját, mégis mindenkinek feltűnt, hogy nem voltak harsány jelszavak, semmi önünneplés, póz, s a legszükségesebb formáságokon kívül semmi szertartásosság. A kongresszus a szó valódi értelmében *dolgozott, nyitott ajtóknál* — hiszen a szemünk előtt, az egész ország nyilvánossága előtt folytatta le ülését — és munkájában ott éreztük magunkat is. Nem csupán a küldöttek dolga volt.

Hogy miért beszélünk erről még most is, annak egyszerű a magyarázata: *valami kivételesen példaadót találtunk!* Valami olyat tanultunk a X. pártkongresszusról, amit megáhitunk a mindennapi életben is. Amikor párttaggyűlésre sorakozunk, valahogy így képzeljük el az eszmecsere stílusát. Termelési tanácskozásokon ilyesféle figyelmet és törődést szeretnénk. Ennyi figyelemre és racionalizmusra lenne szükség a tanácsüléseken, a bizottsági megbeszéléseken. *A gondolat fegyelmé* — az a legelső. Hogy ha szót kérünk, akkor mondanivalóval tiszteljük meg a közösséget, amely meghallgat bennünket. Ne csak szerepeljünk, hanem érdemben járuljunk hozzá a testület munkájához. Ne kötelességből vagy valamiféle elvárás miatt, hanem az ügy előmozdításának igényével. Akkor nem átkozzuk majd az értekezleteket, munkamebeszéléseket, hanem a gondolatok serkentőjének fórumait tiszteljük bennük. Hiszen nemcsak országos dolgokról lehet így tárgyalni és vitázni.

Kongresszusunk őszintesége nem meglepetés azoknak, akik kommunista közösségekben nőttek fel. Ez azonban már sokkal-sokkal többet fejez ki a hétköznapi őszinteségnél. Egy párt és egy nép viszonya mérhető ezen. Az, hogy saját belső dolgairól is a legnagyobb nyilvánosság előtt tárgyal egy ilyen magas párttestület, s még a fegyelmi ügyek statisztikáját is oda tárja — azt hiszem, a legmeggyőzőbben illusztrálja, hogy semmiképpen sem akar bezárkózni azok előtt, akiknek ügyét legmagasabb fokon képviseli, tevékenységét szervezi és vezeti. Lejebbb haladva éppúgy *ezer jele van* már a közéletben az *őszinteségnek*. De ha meggondoljuk, hogy mégis milyen csodálatos „tehetségünk” van a dolgok megmagyarázására — holott megváltoztatásukhoz kellene több lelemény! — ismét csak a kongresszus példaadását emlegethetjük ellentétként.

Valamikor attól tartottunk, hogy ha *gondjainkról nyíltan beszélünk*, a változtatás erős és biztos szándékával, az ellenséget patkoljuk politikánk ellen felhasználható érvekkel. Pedig dehogy is ez történt! „Okossá” tettük inkább; olyan helyzetbe hoztuk, mintha bölcs és hivatott kritikusa lenne dolgainknak. Mert most is bebizonyosodott: őszinteségünkkel, nyíltságunkkal, amellyel a párt a népet lépten-nyomon megtisztelt, nem tudnak odaát mit kezdeni. Hiszen ez a szocializmust építő embernek szól. Az ő beavatása. Ennek eredménye, kamata pedig nem kisebb, mint az aktivitással párosuló készség. A gondok megosztása.

Sok más görseink között csak nehezen múlik az az egy, hogy valahányszor politizálunk, magyarázunk, érvelünk, azt mindig feszes arcizmokkal csináljuk. Olyan szövegesek tudunk olyankor lenni. Pedig — és ezt ismét megtanulhattuk a kongresszus tanácskozási stílusából —, *a közvetlenség sokkal fogékonyabbá teszi az embereket igazságaink iránt.* A közvetlenség meg a komolyság, az oldottabb stílus és a mondanivaló súlya jól megfér együtt. S bizonyos helyzetekben mennyivel hatásosabb az egyszerű példa mindenféle kinyilatkoztatásnál. Nem véletlen, hogy annyit emlegetik még ma is Kádár János zárszavát, ami tipikus példája a szerény előadásmódnak, a közvetlen meggyőzésnek, a szemléletességnek.

Nem hiszem, hogy most olyasmin kellene vitatkozni a kongresszus után: hogyan értelmezzük a határozatnak ezt vagy azt a pontját; mit is akart tulajdonképpen mondani ez vagy az az előadó, felszólaló? *Nem kell sorok között olvasni és keresgélgni* — világos minden, mint a nap. S ezt is érdemes lesz mindenütt eltanulni a kongresszusról. Hogy ne az értelmezéssel teljen az idő és ne abban fáradjon el a gondolat, hanem a megvalósítás legideálisabb módozatainak megtalálásáért fesszüljön. Ez a végrehajtás egyik garanciája. Hasonló garanciákra pedig nemcsak országos érvényű határozatok, hanem helyi döntések megvalósításában is szükség van.

Sz. Simon István

Küldöttségünk

Moszkvában

Ilku Pál művelődésügyi miniszter vezetésével szombaton reggel küldöttség utazott Moszkvába, a magyar-szovjet kormányközi kulturális együttműködési bizottság soron következő ülésére. (MTI)